

A megadott módon föltöltött és gondosan elkötött léggömbök csak órák alatt eresztenek le, így az időmérés általában nem okozott problémát a versenyzőknek (kivéve azt a néhány megoldót, akik félreértették a feladatot és a nyitott szájú lufin hirtelen kiáramló levegőt tanulmányozták). Nehezebb feladat volt a leeresztés menetének számszerű jellemzése. A léggömbök alakja általában erősen eltér a gömbtől. Néhányan forgásellipszoid alakot tételeztek fel és mérőszalaggal megmért kerületekből számították a térfogatot. Mások megelégedtek egyetlen jellemző hosszmeret mérésével, s ezt a léggömb árnyékának meghatározásával oldották meg. A legtöbb versenyző felismerte, hogy a leeresztés sebessége függ a töltőgáz anyagától, de hogy melyik gázra gyorsabb, illetve lassabb a folyamat, az a mérési adatok szerint elég ellentmondásos. Volt, aki azt tapasztalta, hogy egy bizonyos lufinál is lényegesen más a leeresztés üteme a többszöri felfújás után, mint újkorában. Egy versenyző – szabálytalanul – hidrogénnel is kísérletezett, és egészen gyors leeresztést tapasztalt.